

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATAREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA nr. 444

Din 30.08.2023

Dosar nr.: 16/2023

Petiția nr.: 158/10.01.2023

Petent: ...

Reclamați: polițiștii orașului Lugoj
agent șef ...

Obiect: clasarea tuturor petițiilor în care deține calitatea de parte vătămată;
amenințări

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

..., cu adresa ... și cu adresă de e-mail: [...](#)

2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul părților reclamate

- ✓ polițiștii orașului Lugoj
- ✓ agent șef ... din cadrul Poliției orașului Lugoj

II. Procedura de citare a părților

3. Prin adresa înregistrată sub nr. 158/06.03.2023 i s-a adus la cunoștință petentului faptul că, în temeiul prevederilor art. 28 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, Colegiul director a invocat, din oficiu, excepția de necompetență a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării raportat la obiectul petiției și i-a pus în vedere petentului să formuleze un punct de vedere cu privire la excepția invocată din oficiu.

4. Prin adresa înregistrată sub nr. 2021/13.03.2023 petentul și-a completat obiectul petiției.

5. Prin adresa înregistrată sub nr. 2387/27.03.2023, petentul a dat curs solicitării Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării de a-și exprima un punct de vedere față de excepția invocată din oficiu.

6. Nefiind răsturnată excepția de necompetență, procedura de citare nu a fost necesar a fi îndeplinită.

III. Susținerile părților conform obiectului dosarului

Sușinerile petentului

7. Prin petiția înregistrată sub nr. 158/10.01.2023, petentul susține că este pensionat pe caz de boală permanent și din cauza diagnosticului său polițistii din orașul Lugoj i-au clasat toate petițiile în care deține calitatea de parte vătămată, fără ca în ordonanțele date să existe vreo imparțialitate; petițiile în care s-a constituit parte vătămată sunt următoarele: dosar 365/P/2022 din 22.09.2022; dosar 278/P/2022 din 22.09.2022; petiție Parchet 180/15.11.2022 (*având obiect solicitarea vecinilor cu privire la excluderea sa din bloc pe motiv că nu se poate conviețui cu dumnealui; probe - 20 de caracterizări din anul 2022 din care se deduce că diagnosticul său nu afectează comunitatea*); dosar 64/11/2/2022 din 06.01.2023 (1056/P/2021), având ca obiect solicitarea de a i se repara telefonul de către ....

8. Petentul susține că polițistul sectorist local în repetate rânduri l-a amenințat verbal că dacă mai face vreun demers / recurs la ordonanțele de clasare, chiar dacă legea îi permite aceste lucruri, îl va interna involuntar în centru de maximă securitate fără acordul său, știind că nu are pe nimeni care să îl susțină.

9. Petentul susține că nu are familie, a crescut într-o casă de copii situată la o distanță de 12 Km de orașul Lugoj, nu are pe nimeni care să îl sprijine în momentul de față.

10. Petentul menționează că în prezent nu are comise fapte penale.

11. Petentul susține că polițistii din orașul Lugoj nu au dorit să îi ia în considerare cele 20 de caracterizări recent emise, le-au ignorat, i-au spus că nu sunt valabile.

12. **Prin adresa înregistrată sub nr. 2021/13.03.2023** petentul solicită anchetarea organului de poliție agent șef ... din cadrul Poliției orașului Lugoj pentru abuz în serviciu în formă continuată și trafic de influență.

13. Petentul precizează că persoana reclamată a comis mai multe abuzuri împotriva sa pe motiv că are un diagnostic.

14. Petentul susține că partea reclamată l-a amenințat în mai multe rânduri că va dispune internarea sa în centru de maximă siguranță dacă va mai continua să mai facă demersuri la alte instituții pentru abuzurile în formă continuată.

15. Petentul precizează că este fost instructor canin în unitatea speciala 0235, situată în jud. Prahova și fost elev al ministerului de interne – absolvent cu o medie onorabilă.

16. **Prin adresa înregistrată sub nr. 2387/27.03.2023** petentul a depus un punct de vedere cu privire la excepția de necompetență materială a CNCD, invocată din oficiu.

17. Petentul precizează că este de acord cu transmiterea sesizării sale organelor competente.

18. Petentul arată că nu dorește altceva decât să i se rezolve problemele pe care le are și ca cei responsabili să răspundă pentru faptele lor penale și prin urmare nu se opune sesizării organelor de cercetare penală în situația în care aceștia au competența pentru a soluționa obiectul dosarului CNCD nr. 16/2023.

Sușinerile părții reclamate

-

IV. Cadrul legal aplicabil. Dreptul național și internațional aplicabil / jurisprudența

19. Prevederile legislative relevante în prezenta cauză sunt următoarele:

Ordinul nr.144/2008 privind aprobarea Procedurii interne de soluționare a petițiilor și sesizărilor, publicat în Monitorul Oficial nr. 348 din 6 mai 2008:

- art. 28: „*Membrii Colegiului director, din oficiu, pot ridica excepția de necompetență când în mod vădit constată că petiția formulată nu este de competența Consiliului, potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 137/2000, republicată.*”
- art. 29: „*Excepția de necompetență poate fi ridicată de reclamat sau de membrii Colegiului director și în cursul soluționării petiției, sub condiția prevăzută la art. 30.*”
- art. 30: „*(1) Excepția de vădită necompetență se pune în dezbaterea petentului sau a persoanei interesate care sesizează Consiliul, pentru a-și formula punctul de vedere. (2) Colegiul director acordă un termen petentului sau părții interesate pentru a comunica punctul de vedere.*”
- art. 31: „*(1) Consiliul soluționează excepția de vădită necompetență după solicitarea punctului de vedere al petentului sau al părții interesate care a sesizat Consiliul. (2) Necomunicarea punctului de vedere la termenul acordat nu împiedică soluționarea petiției.*”
- art. 32: „*Consiliul soluționează excepția de vădită necompetență prin hotărâre a Colegiului director.*” art. 63: „*(1) Colegiul director se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care nu mai necesită, în tot sau în parte, analizarea în fond a petiției, pronunțându-se cu prioritate asupra excepției.*”

O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată:

- art. 2 alin. (1): „*Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.*”
- art. 20 alin. (6): „*Persoana interesată va prezenta fapte pe baza cărora poate fi prezumată existența unei discriminări directe sau indirecte, iar persoanei împotriva căreia s-a formulat sesizarea îi revine sarcina de a dovedi că nu a avut loc o încălcare a principiului egalității de tratament. În fața Colegiului director se poate invoca orice mijloc de probă, respectând regimul constituțional al drepturilor fundamentale, inclusiv înregistrări audio și video sau date statistice.*”

Constituția României, revizuită:

- art. 1 alin. (3) - Statul român: „*România este stat de drept, democratic și social, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme, în spiritul tradițiilor democratice ale poporului român și idealurilor Revoluției din decembrie 1989, și sunt garantate.*”
- art. 15 alin. (1) – Universalitatea: „*Cetățenii beneficiază de drepturile și de libertățile consacrate prin Constituție și prin alte legi și au obligațiile prevăzute de acestea.*”
- art. 16: „*(1) Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări. (2) Nimeni nu este mai presus de lege. (...)*”

- art. 20 - Tratatul internațional privind drepturile omului: „(1) *Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte. (2) Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, și legile interne, au prioritate reglementările internaționale, cu excepția cazului în care Constituția sau legile interne conțin dispoziții mai favorabile.*”

V. Principiile de analiză

20. Potrivit art. 2 alin.1 din O.G. nr. 137/2000 republicată, pentru existența discriminării directe trebuie îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

- existența unor persoane sau situații aflate în poziții comparabile;
- existența unui tratament diferențiat manifestat prin: orice deosebire, excludere, restricție sau preferință;
- existența unui criteriu de discriminare;
- existența unui raport de cauzalitate între criteriul de discriminare și tratamentul diferențiat;
- tratamentul diferențiat trebuie să aibă ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea, folosinței sau exercitării în condiții de egalitate a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a unui drept recunoscut de lege.

21. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, intervine atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că, pentru ca o asemenea încălcare să se producă, „trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nicio justificare obiectivă sau rezonabilă.”

22. Un aspect definitoriu al discriminării îl constituie criteriul interzis de legiuitorul național prin art. 2 alin 1, textul de lege prezentând sub forma unei enumerări cu caracter determinat criteriul de „*rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată*”; caracterul neexhaustiv al enumerării este dat de însăși sintagma „sau orice alt criteriu” alăturată criteriilor exprese, sintagmă care oferă posibilitatea reținerii oricărui alt criteriu nespecificat de lege, dar care este materializat ca fapt determinant în săvârșirea unei fapte de discriminare. Criteriul, în raport cu elementele constitutive ale discriminării, astfel cum este definit în art. 2 din O.G. nr. 137/2000, trebuie interpretat în sensul existenței sale ipso facto, ca circumstanță concretizată, materializată, constituind însăși cauza actului sau faptului discriminatoriu și care, în situația inexistenței, nu ar determina săvârșirea discriminării.

23. Discriminarea directă presupune o legătură de cauzalitate identificabilă între actul sau faptul diferențierii și apartenența la una dintre caracteristicile sau la unul dintre criteriile cuprinse în norma juridică și individualizate în cazul persoanei care este supusă discriminării. Legătura de cauzalitate presupune considerarea motivului sau a motivelor care au stat la baza actelor aplicate în cauzele de discriminare (tratament diferențiat) și

impun a analiza un criteriu interzis invocat de petent, care constituie un factor relevant sau determinant în acțiunea sau inacțiunea imputată părții reclamate.

24. De asemenea, o faptă poate fi considerată faptă de discriminare dacă atinge un drept, oricare dintre cele garantate de tratate internaționale ratificate de România sau cele prevăzute de legislația națională.

25. Astfel, în situația în care persoana care se consideră discriminată ar stabili o situație de fapt care să permită prezumția existenței unei discriminări directe sau indirecte pe baza unui criteriu interzis, punerea efectivă în aplicare a principiului egalității de tratament ar impune atunci ca sarcina probei să revină persoanei acuzate de discriminare, care ar trebui să dovedească că nu a avut loc o încălcare a principiului menționat. În acest context, reclamatul ar putea contesta existența unei astfel de încălcări, stabilind prin orice mijloc legal, în special că tratamentul aplicat persoanei care se consideră discriminată este justificat de factori obiectivi și străini de orice discriminare pe baza unui criteriu interzis.

VI. Aplicarea principiilor la speță. Motivele de fapt și de drept

26. În urma analizării conținutului memoriului s-a constatat că petentul vizează îndeplinirea defectuoasă a atribuțiilor de serviciu a organelor de cercetare penală. Astfel, în fapt, raportat la obiectul sesizării, Colegiul director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării constată că este chemat să se pronunțe cu privire la aspecte care derivă din presupuse fapte penale, cu modificările și completările ulterioare.

27. În drept, luând act de plângere precum și de obiectul acesteia astfel cum este formulat, Colegiul director trebuie să aprecieze în ce măsură obiectul sesizării este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, potrivit atribuțiilor și domeniului de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării. În considerarea incidenței obiectului petiției în câmpul de aplicare al O.G. nr. 137/2000 republicată, trebuie precizat că CNCD, organ administrativjurisdicțional, are competența limitată la a constata faptele/actele de discriminare prin emiterea unei hotărâri și, eventual, prin stabilirea unei sancțiuni contravenționale, neavând competența materială de a se pronunța asupra faptelor care depășesc cadrul stabilit de legislația contravențională, în general și de către O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare republicată, în special.

28. În soluționarea speței, Colegiul director urmează a analiza cauza prin prisma excepției de necompetență materială a CNCD invocată din oficiu, conform art. 63 din Procedura Internă de Soluționare a Petițiilor și Sesizărilor. De asemenea, Colegiul director reține că excepția de necompetență invocată din oficiu a fost pusă în dezbateră petentului, în conformitate cu prevederile art. 30 și următoarele din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor.

29. În continuare Colegiul director ia act de prevederile art. 297 alin. 1 din Legea nr. 286/2009 privind Codul Penal și constată că legiuitorul a incriminat abuzul în serviciu ca faptă prevăzută și sancționată de legea penală.

30. Având în vedere calificarea subiecților activi, în cauză calitatea de polițist a reclamațiilor, precum și alegația imputării actelor și faptelor săvârșite în exercitarea atribuțiilor de serviciu, Colegiul director constată că plângerea nu este de competența Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, conform atribuțiilor stabilite de O.G. nr. 137/2000, cu modificările și completările ulterioare, republicată, instituția Consiliului neputându-se subroga organelor de cercetare penală pentru a face aprecieri în legătură cu aspectele petiției care decurg din analiza unor fapte incriminate de Codul penal.

31. Astfel, raportându-ne la obiectul plângerii și la dispozițiile legale incidente, Colegiul director constată că plângerea nu este de competența Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării. În consecință, Colegiul director admite excepția de necompetență materială invocată din oficiu.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Se admite excepția de necompetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, invocată din oficiu, raportată la obiectul petiției, în conformitate cu O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată.
2. Prezenta hotărâre se va comunica petentului.
3. O copie a prezentei hotărâri se va comunica spre informare și analiză și Inspectoratului de Poliție Județean Timiș.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul.

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință:

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

BĂNICĂ CLAUDIA CERASELA – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

MOȚA MARIA – Membru

OLTEANU CĂTĂLINA – Membru

POPA CLAUDIA SORINA – Membru

RAIU CĂTĂLIN VALENTIN – Membru

SĂVULESCU RADU-COSMIN – Membru

Data redactării: 01.09.2023
Redactată și motivată: C.O./S.M.D.

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.

